

BUREN OP HET GROOT BEGIJNHOF

ZATERDAG

18

DECEMBER
18 TOT 21 UUR

ZONDAG

19

DECEMBER
16 TOT 19 UUR

LEVENDE KERSTSTAL

Nieuwsbrief Buren op het Groot Begijnhof November 2021

Nieuwsbrief 2021 - 04 Inhoudstafel

Dag Buur!	2
Levende Kerststal	3
De passie van Jezus	6
Muziek op het Begijnhof	6
Oude en nieuwe bewoners op het Begijnhof	8
Interview LodeTooten	10
Feest	12
Stokroosadenguerilla	14
Greep uit de oude doos	16
Oplossing Johans crypto N°34	19
Agenda	20

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:

Groot Begijnhof Mechelen vzw
p.a. Inez Vanoverschelde
Nieuwe Beggaardenstraat 31
2800 Mechelen

www.groot-begijnhof-mechelen.be

Alle opmerkingen over deze nieuwsbrief zijn welkom!

Werkten mee aan dit nummer:

Redactie: Inez Vanoverschelde, Pier De Kock, Wim Devos, Peter De Rop en Robin Moeyersons.

Foto's: Pier De Kock, Peter De Rop, Lams Bob en Wim Devos.

Lay out: Paul Lettany.

Eindredactie: Connie Vercauteren en Peter De Rop.

Dag Buur!

De dagen worden al een tijdje korter. Het eindejaar nadert met rasse schreden. Nog enkele weken en het is zover: traditiegetrouw komt de levende kerststal eraan!

Na een kalm coronajaar is de kernploeg van de buurtwerking nu druk bezig met de voorbereiding van dat eindejaarsevenement. We hopen er dit jaar, met jullie hulp, een fantastische editie van te maken. Meer hierover in deze nieuwsbrief.

Muziek op het Begijnhof was een succes en trok heel wat volk. We willen jullie dan ook warm maken voor meer muziek. In de maand maart organiseren we, in onze prachtig gerestaureerde kerk, het eerste Begga-festival.

Je vindt in deze nieuwsbrief natuurlijk onze vaste rubrieken. In de eerste nieuwsbrief van 2018 schreef Pier een aangrijpend tekstje over het huis van Madammeke. Nu mocht hij de nieuwe bewoners bezoeken.

Wim dook weer in de archieven, Pier en Peter zorgen voor extra leesvoer en Johan heeft ons de oplossing bezorgd van zijn vorig cryptogram.

We wensen jullie alvast veel leesplezier met deze laatste nieuwsbrief van 2021.

Veel lees- en puzzelplezier!

Levende Kerststal 2021

“Ho, Ho, Hoo!”

“Ho daar!”

“How, rendieren, stop! Wat kan ik voor u doen?”

“Covid Safe Ticket?”

We hadden gehoopt dat het niet nodig zou zijn, maar de huidige coronacijfers dwingen ons ertoe: de 2021-editie van onze Levende Kerststal wordt dus nog geen versie zoals voor corona, maar we willen wel heel graag alles in het werk stellen om er een mooie, levendige activiteit van te maken. Uiteraard verwelkomen we Jozef en Maria met hun baby, samen met de drie koningen. Ook live muziek zal er zijn, maar of en hoeveel engeltjes en herders we kunnen ontvangen, zal afhangen van de volgende weken.

Het coronajaar was een vruchtbaar jaar, dus aan kindjes Jezus geen gebrek, maar ook de andere ingrediënten voor een geslaagd kerststal-weekend zullen aanwezig zijn: smoutebollen, worst op de bbq, verschillende soorten soep en jenever (al dan niet samen te nuttigen), vers getapte Carolus ...

De stal zal nog altijd op het binnenplein staan, maar nu op een nog feeëriekere plaats: de tuin van Charles. Een ideaal kader voor een stemmige kerststal, wie weet misschien dit jaar met een vlokje sneeuw.

Het kerststal-team is al volop bezig met de voorbereiding van de aankleding.

U leest het goed: we hebben er zin in en we hopen vele bewoners (opnieuw) te mogen begroeten! En ook dit jaar vergeten we onze medemens niet: we willen ons steentje bijdragen tot de werking van De Nieuwe Weg, een Mechelse organisatie die jonge gezinnen helpt, zowel de ouders als de kinderen. We zamelen cadeautjes in voor de kinderen (0 tot 6 jaar), die de organisatie dan bij verjaardagen kan uitdelen. We zijn daarvoor op zoek naar nieuw speelgoed, maar giften zijn ook welkom. Die kunnen we dan omzetten in speelgoed. Daarvoor kunnen bezoekers zoals gewoonlijk terecht aan de tent van Bieke. Onderaan dit artikel vind je nog een link naar de organisatie voor meer informatie.

Verder zal ook de brassband van de partij zijn (u kan alvast “feliz navidad” beginnen te neuriën) en Piet en Kristien zullen met collega’s zorgen voor de klassieke toets. Dit jaar komt ook het kinderkoor van het conservatorium van Mechelen op bezoek. En niet te vergeten: het weekend voordien zal een team vrijwilligers de deuren van de huizen in de wijk versieren met kerststukjes. Wie wil meehelpen, is meer dan welkom want ook dit jaar kunnen we dat niet doen in samenwerking met de kinderen van de Luchtballon.

Dit alles kan natuurlijk alleen maar met de hulp van vele handen. Heb je zin om te helpen, geef dan zeker een seintje.

Wil je graag helpen: info@groot-begijnhof-mechelen.be

Dit is de planning:

Datum en uur	Waar	Wat
27 november 09.00u - 17.00u	Het Anker	Opzetten tent
4 december 10.00u - ...	Het Anker Muizen – Mechelen ...	Ster ophangen Groen knippen
te bevestigen 4-11 december 09.00u - 17.00u	te bevestigen	Groenstukjes maken
11 december 09.00u - 17.00u	Het Anker Begijnhof	Opbouw stal en podium (Urban Trail) Groenstukjes ophangen
12 december 09.00u - 17.00u	Het Anker	Afwerken opbouw stal
17 december 16.00u - 20.00u	Het Anker in de stad	Verhuizen van garage naar Het Anker Wegwijzers ophangen
18 december 09.00u - ... 16.00u 19.00u - 21.00u	Het Anker	Opbouw catering, inrichting plein, verlichting, geluidsversterking... Start catering Levende Kerststal
19 december 09.00u - ... 16.00u 16.00u - 19.00u 20.00u - 22.00u	Het Anker	Opruim, klaarzetten, boodschappen aanvullen... Start catering Levende Kerststal Afbraak catering
20 december 09.00u - ...	Het Anker	Afbraak tent, dieren wegbrengen, containerpark (stro...)

Heb je geen zin om te helpen maar heb je wel zin om authentieke kerstsfeer mee te maken? Kom dan op zaterdag 18 of zondag 19 december zeker naar het binnenplein van brouwerij Het Anker!

Wat en Waar?

- De kerststal staat onder de lichtgevende ster op het binnenplein van brouwerij Het Anker.

Zaterdag 18 december

- 16.00u: opening van de drank- en eetstalletjes
- 17.00u tot 18.00u: kinderkoor van het conservatorium
- 18.00u tot 21.00u: animatie in en rond de kerststal
- tot 22.00u: laatste hapjes en de laatste jenever

Zondag 19 december

- 15u30: opening van de drank- en eetstalletjes
- 16.00u tot 19.00u: animatie in en rond de kerststal
- tot 20.00u: laatste hapjes en de allerlaatste jenever

LEVENDE KERSTSTAL
BUURTWERKING GROOT BEGIJNHOF
BINNENPLEIN VAN BROUWERIJ HET ANKER MECHELEN

ZATERDAG	ZONDAG
18	19
DECEMBER	DECEMBER
18 TOT 21 UUR	16 TOT 19 UUR

EDITIE 2021
BRENG JIJ DIT JAAR EEN PAKJE VOOR ME MEE?
INZAMELING NIEUW SPEELGOED VOOR KWETSBARE KINDEREN

De passie van
Jezus

Droom jij van het podium maar vind je teksten uit het hoofd leren een nachtmerrie? Wil jij weleens een personage worden in een levend schilderij?

Speel dan mee met de passie van Jezus.

Een bijzondere voorstelling op 30 en 31 maart en 1 april 2022 in de Mechelse Begijnhofkerk. Met professionele muzikanten en stemmen, met mooie teksten en muziek. En misschien met jou?

Wij zoeken kleine en grote mensen van alle leeftijden. Vertel het dus gerust ook voort aan je mama of je papa, je opa of je tante, je buurman of je zus (nee, niet Jezus, al doet die ook wel mee).

Meespelen? Schrijf je dan snel in via info@depassievanjesus.be of via het formulier op www.depassievanjesus.be.

Tot gauw!

Het team van De passie van Jezus

Muziek op het Begijnhof:
dat smaakt naar meer!

Op 22 augustus konden velen van jullie genieten van één, twee of zelfs drie concerten in de Begijnhofkerk, gebracht door Kristien Ceuppens met haar ensemble Styx, en door het Mechels kamerorkest onder leiding van Piet Van Bockstal.

Meer dan 350 mensen kwamen luisteren, en ons eerste evenement na corona was als een heerlijke proeverij van herwonnen vrijheden. Ondanks de regen, en dankzij het enorme enthousiasme van bezoekers, vrijwilligers en muzikanten, smaakt dit naar meer.

En ja hoor: er komt meer!

Zondag 6 maart 2022 mag je alvast je agenda blokkeren voor een eerste editie van het Begga-festival. Je leest het goed: een nieuw evenement in de Begijnhofkerk.

Een festival met de focus op vrouwen, toch de oorspronkelijke bewoners van het Begijnhof. Ook bij de begijnen was er naast werken en bidden plaats voor muziek en ontspanning.

In deze eerste editie willen we vrouwelijke artiesten in de spotlights zetten, in een creatieve combinatie van muziek, theater en geschiedenis.

Wat staat er op het programma?

- Een boeiend gesprek met interessante gasten met als moderator een bekend radiofiguur (wie zou dat zijn?).
- Een voorstelling rond de dichteres Emily Dickinson door theatergezelschap Lucky Leo van Hilde Moyson.
- En om af te sluiten boksten pianist Jan Michiels samen met ensemble Styx een heerlijk programma in elkaar met muziek van vrouwelijke componisten met o.a. Clara Schumann, Fanny Mendelssohn en Louise Farrenc.

We hopen jullie opnieuw talrijk te mogen ontvangen in de Begijnhofkerk, op zondag 6 maart 2022!

Inez

Oude en nieuwe bewoners op het Begijnhof

Ik stond er stilzweigend naar te kijken ...
en dat zegt veel

Het huis van Madammeke in de Sint-Beggastraat heeft nieuwe bewoners, dus trokken we weer op pad. Net voor ik wilde aanbellen, keek ik nog even naar de gerenoveerde gevel. De rust en de degelijkheid overvielen me. Een paar seconden later belde ik aan. Jeroen deed lachend de deur open. Het huis van Jeanneke herkende ik niet meer. De ongelooflijke aangename lichtinval vormde een warm welkom.

Jeroen en Wim: "We wonen hier sinds maart dit jaar. Het huis hebben we gekocht in april 2019. De verbouwingen hebben wat tijd gekost en dat mocht. Onze excuses mochten onze werken overlast hebben bezorgd aan de buurt. Via een vriendin zijn we terechtgekomen bij Ilse en Tom van IT-Architecten hier in Mechelen, wat ons betreft top-architecten. Samen met hen hebben we de verbouwingen uitgevoerd met het grootste respect voor alle historische elementen. Het was bij momenten een huzarenstuk om met Monumentenzorg en het Agentschap Erfgoed een compromis te vinden. Maar uiteindelijk zijn we tevreden en heel fier op het resultaat."

Jeroen: "Nee, nee, we zijn niet van Mechelen. Ik ben van Bierbeek en Wim is van Landen. Ik ben business analyst van beroep en vroeger reisde ik de wereld rond als consultant. Maar nu werk ik voor Onespan. Dat is een firma die onze online (bank)transacties veilig laat

verlopen. Ik sta in voor de financiële applicatie. Ik ben er begonnen net voor corona en sindsdien werk ik voltijds van thuis uit."

Wim: "Ik werk voor de stad Mechelen. Het lag dus voor de hand dat Mechelen een zestal jaar geleden onze thuisbasis werd. Na onze eerste verbouwing in Landen zo'n elf jaar geleden hebben we ons in een nieuw verbouwavontuur gestort in de Ravenbergstraat. Een zijstraat van de Onze-Lieve-Vrouwestraat, vlak bij de Zapoi."

Jeroen: "Al snel waren we op zoek naar een pand in een rustigere buurt met wat meer ruimte maar toch ook in het centrum. Het pand in de Sint-Beggastraat voldeed dan ook volledig aan onze wensen. We wonen heel graag in deze aangename buurt met toffe burens. Een deel van de verbouwingen hebben we zelf gedaan, omdat ik ook iemand ben die graag fysiek bezig is. Mijn avondcursus elektriciteit kwam opnieuw zeer goed van pas. Ik ben ook iemand die graag sport. Tijdens mijn middagpauzes ga ik geregeld zwemmen in De Nekker. En met mijn koersfiets trek ik er graag op uit voor langere afstanden. Het ideale moment voor Wim om bezig te zijn met zijn hobby's."

Buurttuin

Wim: "Ik ben graag met muziek bezig. Ik speel fagot bij het Mechels Harmonieorkest. Dat

Wim En Jeroen voor hun B&B Beggahof

foto: @ 2021 Pier

is een groot orkest met 70 muzikanten. Dus ja, het was het laatste anderhalf jaar moeilijk om te repeteren. We zijn ondertussen wel weer begonnen en op 11 december spelen we een najaarsconcert in CC De Zwaneberg van Heist-op-den-Berg. Daarnaast speel ik ook saxofoon bij het recent opgerichte Moon Extinguishers Saxophone Quartet. Of in het Nederlands: het Maneblussers Saxofoon Kwartet. We zijn geen professionals maar we hebben wel goesting en ambitie. In september 2020 hebben we nog een concert gespeeld in de Sint-Romboutskathedraal. Er staat een fragment op onze Facebookpagina.”

Jeroen en Wim: “Iedereen kent elkaar hier in de wijk. We voelden ons dan ook zeer welkom in de buurt. Het is ook leuk om zien hoe de buurt beetje per beetje groener kleurt met meer en meer voortuintjes en ook wij hebben er nu een. Voor ons mogen er nog bijkomen. Wel jammer dat bij verschillende vervallen woningen alleen het plakaatje ‘Beschermd monument’ nog in goede staat is. Wat hier wel nog ontbreekt is een echte groene rustplek. Een buurttuin is hier niet dus mocht de tuin van Jean- Paul Laenen ooit opengesteld worden... Dat zou toch een ideale rust- en verbindingsplek zijn. Laat ons hopen.”

“Graag zouden wij eind dit jaar onze kleine droom waarmaken. We hebben het kot

achteraan in de tuin helemaal gerenoveerd tot een B&B. In onze B&B Beggahof Mechelen hebben we plaats voor een tweepersoonsbed, een badkamer, klein bureautje en een ingebouwde sauna. En met gratis ongelooflijk zicht op de Begijnhofkerk. Hopelijk kunnen we vanaf eind dit jaar de wereld hier in het centrum van het Begijnhof ontvangen. Wie interesse heeft kan ons vinden op Facebook of Instagram.”

Wim: “Nog een klein detail, Pier: in Landen was er zeer lang geleden een Pepijn van Landen. Dat was de overgrootvader van Karel De Grote. En de dochter van Pepijn heette Begga en dat is later de heilige Begga geworden. En wij wonen nu in de Sint-Beggastraat. Het is een beetje thuishomen zeker?”

Na ons gesprek werd ik nog even rondgeleid. Eerst het Beggahof, het gelijkvloers, de eerste verdieping en de bovenverdieping. En ik keek naar het gebinte dat zich tegenover de gerestaureerde muren pronkend vertoonde. Ik stond er stilzwijgend naar te kijken... en dat zegt veel.

Pier

Tijdens het schrijven speelde de cd ‘Phados’ van Lula Pena. Warm en rustgevend. Portugese fado. Een beetje zoals ons gesprek.

Interview in de Begijnhofkerk

De klanken Tooten in mijn oren

Voor de eerste keer ging ik iemand interviewen in onze Begijnhofkerk. Op een vrijdagmiddag had ik er afgesproken met Lode Tooten, dirigent van Scala Vocale. Dat ensemble concerteert in de Begijnhofkerk in het weekend van de Levende Kerststal. We nestelden ons midden in deze prachtige gerestaureerde kerk op twee stoelen. Iedereen die Lode kent, weet dat hij van vele markten thuis is. Of beter, vele muzikale horizonten heeft verkend. Met blinkende pretoogjes begon hij te vertellen.

“Ik ben blij dat we het hier doen, vlak voor het Van Peteghemorgel. Dat is het orgel links boven het altaar, overgebracht vanuit de kerk van Battel. Aangezien ik bijna heel mijn leven achter het klavier van dit instrument zat voor de begeleiding van de erediensten, heb ik gevochten voor het behoud ervan.”

“Na de ontwijding van de Sint-Jozefkerk in Battel ben ik erin geslaagd het orgel te laten beschermen en voel ik mij gelukkig met de nieuwe thuis. Als Battelaar ben ik daar toch wel een beetje fier op. Als ze mij vragen of ik een Mechelaar ben, antwoord ik altijd: ik ben van Battel. Laat dat duidelijk zijn!”

“Scala Vocale heb ik zelf opgericht, ongeveer 28 jaar geleden. De naam Scala is een bewuste keuze want dat woord staat voor veel soorten muziek. Dat gaat van klassiek,

barok, musical tot zelfs kleinkunst. Maar wel altijd met de klemtoon op Vlaamse of Mechelse componisten.”

“Het is begonnen toen op dat moment een ander Mechels koor er na bijna tien jaar mee stopte en men mij vroeg om dat koor over te nemen. Dat wou ik niet, maar ik ben dan zelf met een nieuw koor gestart.”

“Het koor telt nu ongeveer een 50-tal zangers die ook in andere koren zingen. Maar de goesting en ambitie drijft hen naar ons, om hier samen mooie dingen te doen. Dat vraagt wat meer gedrevenheid en energie, maar het is juist daar dat wij het verschil proberen te maken. Als ik dingen doe, wil ik ze goed doen. Die ambitie heb ik al altijd gehad.”

“Het is bijzonder fijn om hier te mogen concserteren. De Begijnhofkerk is een “barokke kerk”, meer zelfs: het is een van de meest merkwaardige barokke kerken en zeker nu ze zo ongelofelijk mooi gerestaureerd is. Het is toch een puur genot om daar naar te kijken.”

De gulden snede

Polyphonie en barok klinken het mooist in “barokke” kerken en dat zou te maken hebben met het gebruik van de zogenaamde Fibonacci-reeks (de Gulden Snede) in de muziek en in de afmetingen van de gebouwen.

Scala Vocale
foto: @ Lams Bob

De verhoudingen van muzikale klanken komen duidelijk tot uiting in geometrische vormen. Wiskunde is nooit veraf in de barokke muziek. Dat klinkt raar, maar toch is het zo. De muziek van Bach en wiskunde liggen dicht bij elkaar dan je zou vermoeden. Zijn naam alleen al. De B = sibemol, de A = la, de C = do en de H = si. Er zijn nog veel meer gelijkenissen maar dat zou te ingewikkeld worden. Ik zou niet graag hebben dat ze denken dat ik een wiskundeleerkracht ben die graag wat muziek speelt. Want dat is het niet. Helemaal niet."

"Eigenlijk wou ik een sabbatjaar om te kiezen wat ik wel nog wou en wat niet. Dat heeft misschien te maken met ouder worden. De trechter wordt alsmaar smaller en kiezen dringt zich dan op. Maar toen kwam corona en het was voor iedereen een sabbatjaar. Bon, we zien wel. Ik kan alleen maar zeggen dat het onwaarschijnlijk veel deugd doet om weer samen te repeteren en te zingen."

"We brengen een gemengd programma met enkele parels van de barokmuziek: Monteverdi, Buxtehude, Bach, Händel en Charpentier. Daarnaast brengen we kersten andere liederen van de belangrijkste koorcomponist van de voorbije 50 jaar, John Rutter. Ook de Koreaan Hyun Kook en Noor Ola Gjelio komen aan bod. Het belooft, maar er is nog veel werk om de

kelen te smeren en de toon te zetten. We brengen een concert op zaterdag 18 december om 20 uur en op zondag 19 december om 15 uur. Kaarten (voorverkoop: € 18, kassa: € 20) zijn te verkrijgen bij UITinMechelen. Ik zou zeggen: wees welgekomen!"

De dirigent vertelde met kinderlijke pretoogjes en een gedrevenheid, vol goesting. Mijn pen kon bijna niet volgen. De klanken Tooten in mijn oren.

Pier

Lode Tooten

foto: @ 2021 Pier

Feest met weer-, wijn- en wielergoden

Zaterdagavond 25 september. Hoviusstraat, hartje Mechelen. “Een dorp in de stad”, zoals een buurvrouw het treffend uitdrukt. De bewoners van dat dorp zijn nog eens buitengekomen. Allemaal tegelijk (of toch bijna allemaal). Om te feesten. In de straat die niet zoals alle andere wegen naar Rome leidt maar uitgeeft op dat andere centrum van onze beschaving: brouwerij Het Anker.

Het is een uitzonderlijk mooie dag na een veel te herfstige zomer. Een zachte avond, met dank aan weergoden Frank en Sabine die de thermostaat een paar graden hoger hebben gedraaid (en met even veel credits voor biergod Carolus die een bad heeft genomen waardoor de omwonenden weer een tijdje gespaard blijven van zijn mouterige lijfgeur).

Nauwelijks enkele honderden meters verderop wordt op hetzelfde moment nog een andere god gespot. Een wielergod. Die zoekt niet het feestgedruis in het Begijnhof op, maar de rust van zijn hotelkamer in het statige gebouw dat in de vorige eeuw zo'n 75 jaar lang dienst deed als zwembad. Baantjes trekken doet de wielergod er nu niet. Hij wil die nacht in zijn dromen wat sprintjes trekken, op het wereldkampioenschap waar hij 's anderendaags als dé topfavoriet aan de start verschijnt.

Omdat ze eerder ruimdenkend van aard zijn – en omdat hun straat toch lang genoeg is – hebben de bewoners van het dorp-in-de-stad niet alleen zichzelf maar ook de burens van de aanpalende straten uitgenodigd. Jong en oud. Studenten en gepensioneerden. Reizigers en huismussen. Habitués en kersverse aangespoelden. En alles en iedereen daartussen. Om samen nog eens het glas te heffen. Om te zien hoe fameus de kinderen alweer gegroeid zijn. Om eindelijk eens een klapke te kunnen doen met de nieuwe burens. Om verhalen te delen over hun zonen en dochters, over hun katten en katers. En om te horen dat het des winters in meerdere oude huizen in de straat nogal koud is (en om wat troost te putten uit die gedachte, dat er ook straks weer nog anderen in deze straat zijn die zelfs achter dikke gordijnen en onder dito dekentjes liggen te bibberen).

Worst en soep

De worsten van de barbecue vallen in de smaak, de drank evenzeer maar de soep blijft haast onaangeroerd.^(*) Omdat iedereen maar babbelt en tatert. Omdat het opnieuw kan en mag. Omdat het al veel te lang geleden is. Omdat iedereen die is buitengekomen er nood aan heeft. Omdat het lang genoeg heeft geduurd, dat zwaaien vanop afstand. Omdat het oude

Hoviusstraat
illustratie: @Wim

normaal veel plezier was (en is) dan het nieuwe. Omdat iedereen goesting heeft om gewoon gewoon te doen.

De wielergod die amper enkele honderden meters verder zijn bed heeft opgezocht, is gene gewone. Tussen Antwerpen en Leuven staat zijn naam om de zoveel meter in dikke, witte blokletters op het asfalt gekalkt. Tussen Antwerpen en Leuven zal een massa van honderduizenden wielersfans een dag later diezelfde naam scanderen. Alsof er maar één renner in koers is. In sportuitzendingen op radio en tv babbelen en tateren ze al weken over hem. Alléén over hem. Vannacht probeert hij daar niet aan te denken. Hij probeert de slaap te vatten.

In de straat-van-het-dorp-in-de-stad zijn de kleinsten intussen ook onder de wol gekropen. De ouders en hun burens zijn daar nog lang niet aan toe. Zij hebben nog te veel te vertellen, nog te veel in te halen. Zij denken niet aan de wielergod die morgenochtend haast rakelings langs hun straat zal passeren. Zij denken nu aan een andere god: die van de wijn. En wanneer Bacchus de passie preekt en de weergoden de thermostaat een paar graden lager draaien, gaat het stemvolume de hoogte in en weerklinken lachsalvo's niet alleen meer tussen de muren maar ook over de daken

van het Begijnhof. Omdat het weer kan en mag. Omdat het lang genoeg heeft geduurd. Omdat het oude normaal nog altijd veel plezier is dan het nieuwe. En omdat iedereen weer goesting heeft om gewoon gewoon te doen.

Minder dan 24 uren later komt de wielergod ontgoocheld over de finishlijn van wat de koers van zijn leven had moeten worden. Elfde pas. Slechte benen. Te vermoeid, uiteindelijk.

De aanbidders van Bacchus zijn ook nog wat moe wanneer ze zondagavond op tv moeten vaststellen dat dé Vlaamse wielergod bij uitstek heeft gefaald. Ze voelen zich een beetje schuldig. Omdat hun gebabbel en getater, en hun luidruchtige lachsalvo's tijdens de verering van de wijngod, misschien wel de nachtrust van de wielergod-in-zijn-zwembadhotel hebben verstoord.

De aanbidders van Bacchus in de straat-van-het-dorp-in-de-stad én de wielergod hebben die zondagavond alvast één ding gemeen: na al dat gebabbel en getater blijven ze achter met een kater:

Peter

() De niet-verorberde soep is op zondag in de beste voedselbedelingstraditie uitgedeeld aan minder én meer gegoede gegadigden. Om de katers te verdrijven.*

Het geslacht van de tamme maluwe wordt al vermeld in het Cruydeboeck van Dodoens.

Stokrooszadenguerilla

Het zou een mooie, nieuwe traditie kunnen worden in het Groot Begijnhof: de stokrooszadenguerilla. Eén die past in de van oudsher bebloemde wijk én tegemoetkomt aan de almaar luider klinkende roep om de buurt verder te vergroenen. Zo'n stokrooszadenguerilla zou – behalve een hoge score bij Scrabble – ook een gezonde dosis spanning kunnen opleveren, zoals in het betere whodunit-misdraadverhaal.

Het is een schouwspel dat zich in september al af en toe afspeelt in de meest noordelijke (en mooiste) centrumwijk van de Maneblusserstad: buurtbewoners die eerst even vanuit hun deurgat komen piepen om te zien of er niet te veel volk op straat loopt, en dan een korte wandeling maken door het Begijnhof om – als niemand het ziet – hier en daar één of meerdere zaad-dozen van de welig tierende maar op dat moment al stilaan uitgebloeiende stokrozen te plukken, liefst van verschillende kleuren.

De begijntjes waren destijds, toen ze zich binnen de stadsmuren kwamen vestigen, al dol op de zogenaamde winterrozen – zo genoemd omdat ze vrij laat, vaak pas in augustus, hun kleurrijke bloemblaadjes laten zien. Hoewel de plant vermoedelijk pas in de 16de eeuw vanuit het Turkse Anatolië in onze contreien is beland, was hij ook de Mechelse arts en plantkundige Rembert Dodoens niet onbekend. De

(foto @ Peter De Rop)

(afbeelding @ volkoomen.nl)

pionier van de botanische indeling had het in zijn vermaarde Cruydeboeck uit 1554 over de tamme maluwe, maar wij kennen die plant dus beter als de stokroos.

Een hele lange snuit

De lange bloemenstengel, die bloeit tijdens de zomermaanden, kan tot ruim 2 of zelfs 3 meter hoog worden. In de vele gevel- en

De snuit van de vrouwelijks stokroosnuitkever is ongeveer zo lang als de rest van haar lijfje.

tegeltuintjes van het Mechelse Begijnhof is de plant dus al zo'n 400 jaar een graag geziene gast, al lijkt zijn populariteit wel wat tanende. En dat is misschien de schuld van – hou je vast – de stokroosnuitkever (ook al een potentiële topper qua Scrabblewoordwaarde). Dat eveneens uit Azië geïmporteerde insect vindt zijn ideale broedplaats in de zaaddoosjes van het gewas waaraan deze kever zijn naam te danken heeft, maar vooral: het vreetbeest heeft het gemunt op de grote bladeren van de stokroos die er daardoor iets minder esthetisch gaan uitzien.

De vrouwtjes van de minuscule diersoort – amper enkele millimeters groot – hebben een heel lange snuit (maar daarmee is het vertelselken nog niet uit). Met die snuit boren ze in de bloembodem een al even lange tunnel waarin ze hun eitjes deponeren. De larven laven zich dan later aan de rijpende zaadjes en in volwassen toestand maken ze gaatjes in de blaadjes van de plant. Die beginnen dan te lijken op de betere gruyère-kaas. Maar de stokroos zelf? Die laat er haar slaap niet voor, noch haar bloemen.

Dat niemand u ziet

Daarom: waarom zouden we ons laten afschrikken door zo'n snert-snuitkever als de stokroos zelf er zich weinig of niets van aantrekt? En als we het niet doen voor de bloemetjes, laten we het dan doen voor de bijtjes. En voor de vlinders, want ook die zijn dol op de *alcea rosea*, zoals onze Latijnse vrienden haar noemen.

Vandaar dus een oproep aan u allen. Een oproep tot een heuse stokrooszegnerilla. Te beginnen in september 2022 en als volgt uit te voeren:

(1) kom eerst eerst even vanuit uw deurgat piepen om te zien of er niet te veel volk op straat loopt;

(2) maak een korte wandeling door het Begijnhof om – als niemand het ziet – hier en daar één of meerdere zaaddozen van de op dat moment al stilaan uitgebloeide stokrozen te plukken, liefst van verschillende kleuren;

(3) haal de zaden uit de zaaddozen en mix ze met hun zaadneven en -nichten van andere stokroosbloemblaadjeskleuren;

(4) verspreid uw oogst zoals de fameuze zaaier op het gelijknamige schilderij van Vincent van Gogh, bij voorkeur over de perkjes en gevel- en tegeltuintjes in de buurt;

(5) zorg ervoor dat niemand u ziet.

Komaan, kompanen-stokrooszegnerillero's: aan de arbeid!

Peter

De stokroos is van oudsher een graag geziene gast in het Begijnhof. (foto @ Peter De Rop)

De bejnhofsites in Vlaanderen zijn erkend als cultureel en architecturaal erfgoed. Ook al worden huizen gerenoveerd en aangepast aan de actuele woonbehoeften, de historische elementen, en daarmee een stuk geschiedenis, blijven gevrijwaard.

In deze rubriek willen we enkele decennia in de tijd teruggaan en vergelijken hoe een bepaalde straat, een huis, ... er vroeger uitzag en wat de huidige situatie is.

Deze keer kijken we vanuit de Acht Zalighedenstraat naar het voormalige convent O.L.Vrouw van Zeven Weeën in de Twaalf Apostelenstraat. Het huis werd lange tijd bewoond door Cyriel Neefs, de man met zomerse strohoed en fiets aan de hand, en zijn echtgenote Alice Lauwers. Cyriels ouders kochten het pand in 1918. Cyriel Neefs (1899-1976) was in het tweede en derde kwart van de vorige eeuw een voortrekker van de christelijke arbeidersbeweging en vooraanstaand katholiek Mechels politicus. Van 1939 tot 1945 en van 1959 tot 1970 was hij schepen en van 1946 tot 1965 senator.

Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Weeën, ook wel Onze-Lieve-Vrouw van (Zeven) Smarten of Mater Dolorosa genoemd, wordt vaak afgebeeld met een door zeven zwaarden doorstoken hart. Voor het beeld boven de deur vond de beeldhouwer één zwaard voldoende.

Tot grote spijt van Piet Neefs, kleinzoon van Cyriel, die het huis nu bewoont met zijn gezin, werd de oorspronkelijke gevel omstreeks 1970 volledig afgebroken en vervangen door een nieuwe, historiserende gevel.

Twaalf Apostelenstraat 11.

(foto 2021 @Wim)

Piet Neefs: "Inderdaad ergens einde jaren zestig heeft men dan de gevel helemaal afgebroken en in de plaats een 'mooie' nep-antieke gevel geplaatst. Vele mensen vinden deze erg mooi, maar ik heb mijn voorzichtige reserves, omdat alles aan die gevel namaak is. De enige troost vind ik in de woorden van een stadsgids die ik kon horen praten voor onze gevel: eerst beschreef hij alle historische fouten aan de gevel om dan te eindigen met de stelling dat de gevel toch mooi was als voorbeeld van stadsvernieuwing in een volksbuurt, die in die periode helemaal in verval was. De gevel zou in die zin een voorbeeldfunctie gehad hebben. Ik raakte toch even ontroerd door die mooie woorden..."

Wim

Cyriel Neefs 1949
(foto @ archief familie Neefs)

Plechtige pose aan de voordeur: De jongen in het midden met de das is Wilfried Neefs, enige zoon van Cyriel en Alice (foto @ archief familie Neefs)

Oplossing vorige nieuwsbrief

D O S
B E N
D R O P
H A R R Y
K A K K E R
M A A R T E N
M A C A D A M
B L E E K W E I D E
C O R T E N B A C H
S T A D S H E I M E L Y K H E I D
S P I E G E L S C H R I F T
Z E E R O V E R
S T I P T H E I D S A C T I E
S C H O U W S P E L
K A T E L Y N E
O N T D E K K I N G
M E R K S P L A S
H E R D E R
M R N A

Agenda

Noteer zeker de volgende activiteiten in je agenda:

Levende Kerststal
zaterdag 18 december
zondag 19 december

Begga-festival
zondag 06 maart

De passie van Jezus
woensdag 30 maart 2022
donderdag 31 maart 2022
vrijdag 1 april 2022

Als je graag wil meewerken en/of wil deelnemen aan de kernvergaderingen, mag je dat zeker laten weten. We vergaderen één keer per maand. Wil je graag helpen op één van de activiteiten, mag je dat ook melden! Vele handen maken lichter werk, en hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Alle info over de buurtwerking vind je ook op internet:
website: www.groot-begijnhof-mechelen.be
Facebook: 'Buren op het Groot Begijnhof'
Hoplr: www.hoplr.com GrootenKlein Begijnhof (code 866P7)